

ne nō indigeant actu alijs obedire. habent tñ obedientiā i preparatiōe ai. **A**d quartū dicendū q̄ sicut Aug^o dicit. 19°. de ciui. dei. A studio cognoscende veritatis nemo phi bes: qđ ad laudabile p̄tinet ociū. q̄ at alijs super cādelabū ponat nō p̄tinet ad ipsū: s̄ ad eius superiores: que sarcina si nō iponat ut Aug^o ibidē subdit: cōtēplāde vitati vacā dī ē: ad quā plurimū valet solitudo. et tñ illi qui solitari vitā agit multū v̄tiles sūt gene ribumanō. **U**n Aug^o dicit i li^o de morib⁹ ecclie de his loquēs. P̄ane solo q̄ eis p̄ certa interualla tēporū affer̄t et aqua conteni i desertissimas tr̄as scolūt p̄fruentes collogo dei cui puris mentib^o inheserunt. videāt aut nonnullis res hūanas plus q̄z oꝝ deseruisse nō intelligentib^o. q̄tū nobis eorū animus i orōnibus p̄fit et vita ad exemplū q̄rū corpora videre nō sinimur. **A**d qntū dicendū q̄ bō pōt solitari^o viuere dupliciter. vno^o q̄i socie tate humana nō ferēs. ppter aī sentiā. et b̄ ē bestiale. alio^o p b̄ q̄ totaliter dñis reb^o inhe ret et b̄ ē supra bōiez et iō phus dīc i p̄ politi corū q̄ ille q̄ alijs nō cōicat ē bestia aut dūs i. diuin^o vir.

Einde cōside randū ē de ingressu religio nis. **E**t circa b̄ querunt̄ decē. p̄. vtrū illi qui nō sūt exercitati in obseruantia p̄ ceptoriū debeat igredi religionē. **2**° vtrū lī ceat aliquos voto obligari ad religiōis igrēs sū. **3**° vtrū illi qui nō obligāt ad religiōis igrēs. teneāt votū iplere. **4**° vtrū illi q̄ no uēt religionē itare teneāt ibi ppetuo re ma nē. **5**° utrū pueri sint recipiēdi i religionē. **6**° vtrū pp̄ parētū obsequiū aliḡ debeat retrahi a religiōis igrēsu. **7**° vtrū presbyte ri curati nel archidiacōi possint ad religiōes trāfire. **8**° vtrū de una religiōe possit aligs transire ad aliam. **9**° vtrū aliquis debeat alios inducere ad religionis ingressum. **10**° vtrū requiras magna deliberatiō cū cō sanguineis et amicis ad religiōis igrēs. **A**d primū sic proce dit. Videāt p̄ nō debeat religionē igredi nisi illi q̄ sunt i p̄ceptis exercitati. **D**ūs. n. consili i p̄fectōis dedit adolescenti q̄ dixerat se p̄ cepta a iuuentute seruasse. s̄ a xp̄o sumpsit

ūtiū ois religio. ḡ videāt q̄ nō sūt ad religio nē admittēdi nisi q̄ sūti preceptis exercitati. **P**. Greg^o dīc sup Ezech. Nemo repente fit sūmna. s̄ in bona cōversatiōe a mūniis q̄s inchoat ut ad maḡ perueniat. s̄ magna sūt cōsilia q̄ p̄tinent ad p̄fectōem vite. minorā at p̄cepta sūt q̄ p̄tinent ad cōez iusticiā. ḡ vide tur q̄ nō debeat aliḡ ad obseruatiā cōsilioū religiōē intrare nisi p̄us fuerint i preceptis exercitati. **P**. Siē ordines sacri b̄st quādā excellentiā in ecclie. ita et religiōis status s̄ siē Greg^o scribit angloz ep̄o. et habet in decretis dī. 18°. Ordinare ad ordines acceden dū est. nā casuz appetit qui et sūmi loci fastigia postpositis gradib^o p̄ abrupta q̄rit ascen sū. scim^o. n. q̄ edificati parietes nō prius ti gnorū pōdus accipiūt nisi a nouitati sue hu more siccens. ne si ante pōdera q̄ solidens accipiāt: cūtā simul fabricā deponāt. ḡ vide tur q̄ nō debeat aliḡ ad religionē trāfire ni si i preceptis sūt exercitati. **P**. sup illō p̄s Siē ablactat^o sup m̄fe sua. dīc glo. In v̄o matris ecclie primo cōcipimur dū fidei rudi mentis instruimur. deinde i luce educimur dū p̄ baptismū regeneramur. deinde q̄si ma nibus ecclie portamur et lacte nutrimur cūz post baptismū bonis opib^o informamur. et laete sp̄ualis doctrine nutrimur. p̄ficiendo do nec iā grādusculi a lacte m̄ris accedam^o ad mensam patris. i. a simplici doctrina vbi p̄ dicat verbū caro factū est. accedamus ad v̄ bū patris in principio ap̄d dñi. et postea sub dit: q̄ nū baptizati i sabbato scō q̄i manib^o ecclie gestan̄ et lacte nutriūt usq̄ ad pen tecostē. q̄ tpe nulla difficilia indicūt. non ie iunat: non media nocte surgit. postea sp̄u p̄ aclyto cōfirmati q̄i ablactati c̄ipiūt ieiuniar et alia difficilia seruare. multū vō hunc ordinem puerterūt. ut heretici et scismatici se an tēp^o a lacte separātes. vñ extiguūt. s̄ hūc ordine puertere vident̄ illi q̄ religiōez trāt ul alios ad intrādū inducūt atēq̄ sūt i facilio ri obseruatiā p̄ceptorū exercitati. ḡ v̄ q̄ sūt heretici vel scismatici. **P**. a priorib^o ad posteriora ē trāsenidū s̄ p̄cepta sunt p̄ora consiliis. q̄ sūt cōsilia: utpote a quib^o non auertitur existendi cōstia. q̄cūq̄. n. seruat cōsilia seruat p̄cepta. sed non auertitur. congruus aut̄ ordo ē ut a priorib^o ad posteriora transeat ḡ nō debet aliquis trāfire ad obseruatiā cō filiorū in religione nisi prius sit exercitatus

in pceptis. ¶ **S**ed h̄ est q̄ vñs Matheū publi
canū qui in obseruantia pceptorū exercitāt̄
nō erat aduocauit ad filiorū obseruantiaz.
vñ. n. **L**uc. 5° q̄ relictis oībus fecit⁹ ē eum
nō ḡ ē necessariū q̄ an alio exerceat i ob
seruantia pceptorū q̄ trāseat ad pfectōe cō
filiorū. ¶ **H**ic dō q̄ sicut ex dicit⁹ p̄z. statu
religiōis ē quoddā spūale exercituz ad cōse
quēdā caritatis pfectōem. q̄d quidē sit in ch̄
tū p̄ religionis obseruantiam auferunt ipē
dimēta pfecte caritatis. hec aut̄ sūt q̄ implicat
affectū hoīs ad ērena. p̄ h̄ aut̄ q̄ affect⁹ ho
minis implicat ad ērena. nō solū impedit pfect
io caritatis. s̄z iterdū etiā ip̄a caritas p̄dīz
vñ p̄ inordinatā queritione ad bona r̄palia
hō auereit ab īcomutabili bono moria ter
peccādo. vñ patet q̄ religionis obseruantie
nō tollūt ipdimēta pfecte caritatis ita ēt
lūt occasiōes peccādi. sic p̄z q̄ p̄ieiumum t
vigilias t obediētiā t alia huiusmōi ērabil
hō a p̄fis gule t lūturie t a gbusciq̄ alys
peccatis. t id religiōe ingredi nō solū expe
dit his q̄ sūt exercitati i pceptis nū ad maio
rē pfectōe pueniat. s̄z bis q̄ nō sūt exerci
tati ut facili⁹ p̄tā uiret t p̄ ecclōe assequāt̄
¶ **A**d p̄mūz ḡ dō q̄ Jero⁹ dīc sup̄ Mat̄.
Mērit⁹ ē adolescēs dicēs: hec oīa ieruāui
n̄ innētute mea. si. n. q̄d positiū ē i mādati⁹:
dillges primū tuū s̄c̄ teipm. ope cōplesse;
q̄d postea audiēs: nade t uende oīa q̄ hēs
t da paupib⁹. tristis recessit. s̄z intelligēdūz
ē eū mētitū eē q̄tū ad pfectā obſuātā hui⁹
pcepti. vñ Origenes sup̄ Mat̄. dīc q̄ scri
ptū ē i euāgeliō f̄z hebreos. q̄ cū vñs dixiss
ei: nade t uende oīa q̄ hēs. cepit diues scal
pere caput suū. t dirit ad eūz dīc: q̄d dīc
feci legē t pp̄has cū scriptum sit in lege. dill
ges primū tuū s̄c̄ teipm. t ecce multi frēs
tui filij Abrahe amicti sūt stercore moriētes
fame t domus tua plena est multis bonis
t nō egredit̄ aligd oīo ex ea ad eos. itaq̄z do
min⁹ redarguēs eū dīc: si uis pfect⁹ eē uade
t c̄. ip̄ossible ē. n. ip̄le mādatū q̄d dīc: di
liges primū tuū s̄c̄ teipm. t eē uirē t ma
rime tātas possessiones habere. q̄d ē intelli
gendū de pfecta īpletōe h̄ pcepti. īperfecte
aut̄ t cōi modō verū ē eū obſeruātia pcepta
pfectio. n. p̄ncipalit̄ in obſeruantia pceptorū
caritatis ūsistit ut ēt b̄tū ē. ¶ **T**ū ḡ dīc ondēz
pfectionē filioz v̄tēz eē t inoccētib⁹ t pec
catorib⁹. nō solū vocauit adolescētē inoccē

tēs̄ ēt Matheū p̄tōez. s̄z tī Matheū secū
tus ē uocatē. nō aut̄ adolescēs. q̄z facili⁹ cō
uertit̄ ad religionē p̄tōres q̄z illi q̄ de sua ī
nocētia p̄lūnit. ḡb⁹ dīc vñs Mat̄. 21. Pu
blicani t meretrices p̄cedunt uos in regno
dei. ¶ **A**d sc̄m dō q̄ summū t infimū tri
plicē accipi p̄st̄. Uno⁹ in eodē statu t in eo
dē hoīe. t sic manifestū ē q̄ nemo repēte sit
sumū. q̄z uniusq̄z recte uiuēs toto tpe ni
te sue p̄fici ut ad sumū pueniat. Alio⁹ p̄ cō
paratōem ad diuersos statu⁹. t sic non oīz q̄z
q̄cūq̄z uult a d̄ sup̄iorē statu⁹ puenire a mino
ri incipiat. sicut non oīz q̄z q̄uult esse cleric⁹
prius in laicali uita exerceat. 3° modo q̄tūz
ad diuersas psonas. t sic manifestū ē q̄ un⁹
statu⁹ incipit non solum ab altiori statu⁹
s̄z ēt ab altiori gradu sanctitatis q̄z sit sumūz
ad quod aliis peruenit per totam uitā suaz
vñ Greg⁹ dīc in 2° dialogou⁹. Q̄d cognō
scant Benedictus puer queritationis grām
a quāta pfectōne cepisset. ¶ **A**d tīu⁹ dō q̄z
sicut. s̄. dīctū est: ordines sacri p̄ exigunt sci
tate⁹. s̄z statu⁹ religionis est exercituz quod.
dā ad sc̄itate⁹ assequēdā. vñ p̄odus ordinuz
ip̄onēdū ē parerib⁹ iā p̄ sc̄itatē desecat. sed
p̄od⁹ religiōis desiccat parietes. i. hoīes ab
humore uitioz. ¶ **A**d quartū dō q̄z s̄c̄ mā
feste et uerbis illius gloē apparet p̄ncipalit̄
loqui⁹ de ordine doctrine put̄ trāscenduz
ē a faciliorib⁹ ad diffīciliōra. vñ q̄z dīc h̄ere
ticos t sc̄ismaticos h̄c ordinē puerere ma
nifstū ē er sequētib⁹ ad ordinē doctrine p
tinere. segf. n. hic h̄o se fermasse. s̄. p̄dictū or
dinē dīc. Ostringens se maledicto. sic. q̄i non
mō in alys fui humiliis. s̄z ēt in scia q̄z humili
s̄tē sentiebā. q̄z p̄z nutritus lacte q̄d est vñbū
caro factū est. ut sic crecerē ad panēz ange
lorū. i. ad vñbū q̄d ē p̄ncipio apud deū. exē
plū aut̄ q̄d in medio interponit. q̄ nouit̄ bap
tizatis nō indicit̄ ieūnū usq̄z ad p̄tecostē
ordit̄ q̄ non sunt ex necessitate ad diffīciliō
cōgēdi anq̄z p̄ sp̄m sc̄m interi⁹ ad hoc insti
genit̄ ut diffīcilia. p̄pria uolūtate assūmat. vñ
t p̄p̄tecostē p̄p̄ceptiōe sp̄m sc̄i ieūnū
z celebrat ecclā. sp̄ritus aut̄ sc̄i s̄c̄ Amb⁹
dīc sup̄ Lucā. nō arces eratib⁹. non finitur
morte. non excludit̄ alio. t Greg⁹ dīc. in
omel. p̄tecostes. Implet cithareduz puerū
t psalmistam facit. implet puerū abstinētēz t
iudicem seuū facit. t postea subdit: nulla ad
discendū mōra agit. in oē q̄d uoluerit̄ mot

ut tetigerit mētē docet. et sic dicit^r Ecclastes
 8 non est i boīs ditōne phibere spī. et apl's
 i ad Thessal. s. monet Spī nolite extingue
 et Acl. 7 3 quosdā dicitur. Qos semp spū
 scō restititis. Ad quintū dō q pceptorū
 quedā sunt principalia que sunt quasi fines
 pceptorū et cōsiliorū. s. pcepta caritatis ad q
 filia ordinant. non ita q sine filiis seruari
 nō possint s; ut p filia pfectius obseruentur
 alia dō sunt precepta secundaria que ordinā
 tur ad pcepta caritatis ut sine quibz pcepta
 caritatis seruari non pnt oīc. sic g pfecta ob
 seruantia pceptorū caritatis pcedit intentiōe cō
 filia. s; iterdū tpe sef: hic ē. n. ordo finis re
 spectu eorū q sūt ad finē. obseruantia dō pcep
 torū caritatis fm cōē in moduz et similr glia
 pcepta pparā ad filia sic cōē ad ppriū: qz
 obseruantia pceptorū pōt eē sine filiis sed
 nō querit. sic g obseruantia pceptorū cōē
 sūpta pcedit ordine nature filia. nō tū opz
 q tpe qz nō ē aligd prius in genere qz sit i
 aliqui spērū. obseruantia dō pceptorū sine
 filiis ordinat ad obseruantia pceptorū cum
 filiis sicut spēs impfecta ad pfectaz: sic aīal
 irōnale ad rōnale. pscrī qst nāliter prius ē
 iperfectō: nā. n. ut Boeti^r dicit a perfcis su
 mit initiū. nec tū oīz q prius obseruenit dce
 pta fine filiis et postea cū filiis. sicut nō oīz
 q aligs prius sit asin^r qz hō. uel q prius sit
 coiugat^r qz sit virgo. et sit nō oīz q aligs pri^r
 seruet pcepta i seculo qz trāseat ad religiōez
 perrim qz uersatio secularis nō dispoit ad
 pceptōem religionis. s; magis impedit.

Ad secunduz sic pro

cedis^r Vide^r q nō debeat alig uoto obliga
 ri ad religiōis ingressū. Per pfectiōem
 enī aligs uoto religiōi astringif. s; an pfectio
 nē cedis an^r pbatōis fm regulā bīs Bene
 dicti. et fm statutū. Innocentū qrti q et pbi
 buit an anū pbatōis xpletū eos per pfectio
 nē religioni astringi. g vide^r q multo min^r
 adhuc in seculo exētē debeat uoto ad re
 ligiōe obligari. P. Breg^r in registro dic
 tibabef in decr. di. 45. q iudei nō vi s libe
 ra uolūtate ut cōuertant suadendi sunt. sed
 iplere id qdū uouet necessitatē. q nō sūt ali
 q obligandi ad religionis ingressum. P.
 Null^r dō alteri ībvere occasionem ruine. vnd
 Ero. 21. dō. Si quis aperuerit cisternā cecide
 ritq bos uelasinus i eā. dō cisterne reddet
 pium iumentoz. s; ex hoc q aliqui obligat

ad religiōē p uotū frequent alig rimū i de
 speratiōe; et i diuersa pcrā. g videt q nō fint
 alig ad religiōis ingressū uoto obligandi.

S; h̄ est qdō in ps dō. Uouete et reddite dō
 deo vfo. ubi dicit glo. qz qdaz sūt uota ppria
 singulorū. ut castitas ḥginitas et huiusmodi.

ad hec g uouēda inuitat nos sacra scriptura
 q nō inuitat nisi ad id qdē ē meli^r. g meli^r est
 q aligs uoto se obliget ad religiōis ingressū

P. dō q sicut s dicitū ē cū de uoto agē
 unū et idē op^r ex uoto factū ē laudabili^r qz
 k sine uoto fiat. tū qz uouere ē act^r religiōis
 qz h̄ quādā excellētiā inē fuitates. tū qz p uo
 tu firmat uolūtātā boīs ad bonū faciēduz. et
 sic pctiū ē g^r: ex hoc q pcedit ex uolūtate
 obſtinata i malū. ita bonū opus ē laudabili^r

ex hoc q pcedit ex uolūtate confirmata i bo
 nū p uotū. et iō obligari uoto ad religiōis in
 gressū ē h̄ se laudabile. Ad primum g dō

q duplex ē religiōis uotū. vnu solēne quod
 boīs fac monachū uel alteri religiōis frēz.

qdū uocat pfectio. et tale uotū dō pcedere an
 nus pbatōis ut pbat obiectio. alid aut ē uo
 tu simplex exq aligs nō fit monach^r uel reli

giotus s; solū obligat^r ad religiōis ingressū
 et ante tale uotū nō oīz pcedere pbatōis an
 nū. Ad secundū dō q auctoritas illa Bregl

itelligit de uolētātā absoluta. nccitas aut q
 ex obligatōe uoti regis nō est necessitas ab

soluta s; necessitas ex fine. qz s. post uotum
 nō pōt aligs finē salutis seq̄ nisi iplear uo
 tu. talis aut nccitas nō ē in tanda. qnimo ut

Aug. dīc ad Armētarū et Paulinā. Felicē
 nccitas q ad meiora trāmittit. Ad tertū

dō q uouere religiōis ingressū est quedaz
 Confirmatio uolūtāris ad meliora. et iō qz tū
 ē de se nō dat boī occastōne ruine: s; magis

subtrabit. s; si aligs uoti transgressor graui^r
 ruat h̄ nō derogat bōtāti uoti. sicut nec de
 rogarat bonitati baptisimi q aliqui post bapti
 smū grauius peccant.

Ad tertium sic pro

cedis^r Vide^r q ille q obligat^r ē uoto ad re
 ligiōis ingressū nō teneat trāre religiōem.
 P. n. i. decret. 17. q. i. Consul^r pbyē quodaz
 Hirmitatis passiōe pīlus monachū se fieri pro
 misit: nō tū monasterio aut abbati se tradidit
 nec pmissiōe scripsit s; bñficiū ecclie i ma
 nū aduocati refutauit. ac p' qz qualuit mōa
 chū se negauit fieri. et p' ea subdit: iudicam^r
 ui presat pbyter bñficiū et altaria recipiat

et quiete retineat. hoc autem non esset si tenet religione itare. quod videt et non teneat alius ipse votum quod se ad religiosis ingressus obligauit. **P.** Nullus tenet faciem id quod non est in potestate ipsius. sed quod alius religiose ingressus non est in parte ipsius. sed requiri ad hoc assensus eorum ad quod de trahire. quod videt et non teneat alius ipse votum quod se ad religiosis ingressus obligauit. **P.** Per votum minus utile non potest derogari voto magis utili. sed per impletorem voti religiosis spedi posset ipletio voti crucis in subiectum terre scilicet quod non est utilis. quod per votum quod se obligauit ad religiosis ingressus non sit ex necessitate iplendum. **S**ed est quod de Ecclesiastes 5. Si ergo uouisti deo ne moreris reddere: displicer. non ei infidelis et stulta pimissio. et super illud post. Uouete et reddite domino deo nostro. dicitur glori. Uouete uoluntati vobis. sed per votum pimissionem redditum necessario exigit. **P.** dicitur quod sicut. scilicet dictum est cum de uoto ageret: votum est pimissio deo facta de his quod ad deum pertinet. ut autem Gregorius dicit in epistola ad Bonifacium. si inter homines solent bone fidei hoc nulla ratione dis solui: quanto magis ista pollicitatio quam cum deo pepigit solui sine vindicta non poterit. et ideo ad iplendum id quod habet uouit ex necessitate tenet. dum sit aliquid quod ad deum pertinet. manifestum est quod ingressus religiosis maxime ad deum pertinet. quod per hoc totaliter se recipiat dominus obsequiis ut ex dictis patrum. unde relinquitur quod ille qui se obligat ad religiosis ingressus tenetur religionem ingredi sed qui se uoto obligare contredit. ita. scilicet si contredit se absolute obligare: tenetur quod poterit ingredi legitimamente ipsimmodo certe sante. si autem ad certum tempore sub certa conditione. tenet religiorem ingredi tempore adueniente uel conditione existente. **A**d primum ergo dicitur quod ille presbyter non fecerat uotum solene sed simplex. unde non erat monachus effectus ut cogi deberet de iure in monasterio remanere et ecclesiam dimittere: tamen in foro conscientie et sibi consilendu et obdimissis religiorem trarere. unde extra de uoto et uoti redemptio. **P.** Per tuas consilias ergo gratinopolitano quod per uotum religiosis epactum assumpserat uoto non iplete. ut si suam salutem desideraret conscientiam regnum ecclesie resigret et reddet aitissimum uota sua. **A**d secundum dicitur quod sicut deus est cum de uoto ageret: ille qui se uoto obligauit ad certe religiosis ingressus. tenet facere quod si se est ut in illa religione recipiat: et si quod itendit se simili ad religiose obligare si non

recipitur in una religione tenet ire ad aliam. si vero se intendit spalidus obligare ad unam solum. non tenet nisi hunc modum obligatorios suos. **A**d tertium dicitur quod uotum religiosis cum sit perpetuum est maius quam uotum peregrinatiois fratre scilicet quod est tripale si cut Alexander fuit dominus et habet extra de uoto et uoti redemptio in causa. **S**criptura reus fracti uoti aliquatenus non habet tripale obsequium per perpetuam noscitur religiosis obsequiis comutare. rationabiliter autem dicitur potest etiam per ingressum religiosis alius obsequium remissionem oium petitorum si non alius elemosynis scilicet hoc potest statim satisfacere de petitis suis. **F**in illud Daniel. 4. Decata tua eleemosynis redime. multo magis in satisfactione per omnes petitis sufficiat et alius se totaliter dominis obsequiis recipiet per religiosis ingressum que excedit oem genere satisfactionis est publice penitentie. ut habetur in decreti. 33. causa q. 2. c. amonere. sic est holocaustum excedit sacrificium ut Gregorius dicit super Ezechiel. viii legitur in vitiis patrum et eandem gram obsequium religiosis iurates quam obsequium baptizati. si tamen non absoluueretur per hoc ab origine pene nihilominus ingressus religiosus utilior est quam peregrinatio terre sancte quam ad promotionem in bonum que per ponderat absolutioni a pena.

Ad quartum sic proponit. Vide quod ille qui uouet religioses ingeri tenet pperuo in religione permanere. Melius enim in religiose non ingredi quam per ingressum religiosis ingressum extiterit. secundum illud. 2. Petri. 2. Melius erat illis vita tamen non cogitare quam per agnitionem retroire. et Lucas. 9. dicitur. Nemo inter manus ad aratum respiciens retro aptus est regno dei. sed ille qui uoto se obligauit ad religiosis ingressus tenet ingredi ut dictum est. quod etiam tenet perpetuo remanere. **P.** Quilibet debet uitare id ex quod scadalu seget et aliis dat malum exceptum sed ex hoc quod alius per religiosis ingressum egredietur et ad seculum reddit. malum exceptum et scadalu aliis gnatetur quod retrahatur ab ingressu et procul ad exitum. unde ergo quod ille qui ingredi religiorem ut uotum impletat quod prius fecit tenet ibi perpetuo remanere. **P.** Uotum religiosis reputat uotum perpetuus et ideo tripalibus uotis perficit ut deum est. hoc autem non esset si alius uoto religiosis emissum ingredieretur cum per suum exequendi. unde ergo quod ille qui uouet religiosis ingressus tenet in religiorem et perpetuo remanere. **S**ed est quod uotum pmissio nis per hoc obligat hominem ad hoc quod perpetuo in religione remaneat pergit annuam probationem qui

Non pelligat ad votum simplex quod alius se obligat ad religionis ingressum. quod videtur quod ille qui votum religionem intrare propter hunc teneat preceptum tuo ibi remanere. **T**ertius dicendum quod obligatio voti ex voluntate procedit. nam vovere voluntatis est ut Augustinus dicit. intentum ergo fieri obligatio voti in quantum se extendet voluntas et iterum vovetis si ergo votus intendit se obligare non solum ad ingressum religionis sed et ad perpetuum remanendum tenet preceptum remanere. si autem intendit se obligare ad ingressum religionis causa experientiae cum libertate remanendi vel non remanendi manifestum est quod remanere non tenetur. si vero in vovendo simpliciter de ingressu religionis cogitauit absque hoc quod cogitaret de libertate exitus vel de perpetuitate remanendi. videatur obligari ad ingressum religionis secundum formam iuris coisci: quod est ut ingredi entibus defensio patronis. unde non tenet preceptum in religione permanenter. **A**d primum ergo dicendum quod melius est intrare religionem ait probatus: quod penitus non intrare: quod ergo disponitur ad perpetuum remanendum; nec tamen intelligit alius retro ire vel aspicere: nisi quod permittit id ad quod se obligavit. aliquis quicunque per aliquid tempore facit a ipsius bonum operi si non sapienter efficiat ineptus regno dei quod per eum falius. **A**d secundum dicitur quod ille qui religionem ignorat exeat persiculus et aliquis rationabiliter canum scandalum nec vult malum exemplum. et si alius scandalizatur erit scandalum passionis ex eius parte: non aut actuus ex parte excusantis: quod fecit quod licet erat ei facere et quod expediebat ei propter rationabilem causam. prout infirmitatem aut debilitatem aut aliquod habet a moi. **A**d tertium dicitur quod ille qui intrat ut statim exeat non videtur satisfacere voto suo: quod ipse in vovendo haec non intendit. et ideo non tenet mutare prepositum ut saltu velut experiri an ei expedit in religione remanere. non autem tenet ad perpetuum remanendum.

Ad quintum sic pro

cedit. **V**idet q̄ pueri nō sint recipiēdi ī reli-
gione: q̄r̄ ex de regularibus & trascutib⁹ ad
religionē dī. Nullus tōdeaf nisi legitia eta-
te & sp̄otanea voluntate. s̄z pueri nō videntur
habere legitimā etatē nec sp̄otaneā voluntā-
tē: q̄r̄ nō bñt pfecte vsl̄rōis. q̄ videt q̄ non
sint in religione recipiēdi. **S**tat⁹ religio-
nis videt eē stat⁹ penitētie. vñ & religio dī a
religando uel a reeligendo ut Aug⁹ dicit. x-
de ciuitate dei. s̄z pueris nō cōuenit penite-
tia. q̄ vñ q̄ nō debeat religionē intrare. **D**

Sicut aligs obligat iuramento ita et votos pueri ante annos quindecim non debet obligari iuramento utrumque in decreto 22. q. i. c. Pueri et c. Non est videlicet quod nec est sint voto obligandi. **D**icitur. Illicitum videlicet obligare aliquem tali obligatoem quod posset iuste irritari. sed si aliquis pubes obligant se religioni prius retrahentes a parentibus vel tutorib[us]. dicitur non in decreto 20. c. q. 3. quod puella si ante duodecimi etatis annos sponte sua sacrum velamen assumptum est prius statim parientes eius vel tutores factum irritum facere si voluerint. illicitum est quod pueros perseruare aetate annos pubertatis ad religionem recipere et obligare. **H**oc est quod dicit dominus Matth. 19. Suite parvulos et nolite eos phibescere ad me venire: quod exponens Origenes super Matth. dicit quod discipuli ihu prius quam discat ratione in ista re reprehendunt eos quod pueros et infantes offerunt christo. dominus autem exhortat discipulos suos descendere utilitatem puerorum. hoc autem attendere debemus ne estimatione sapientie excellenter etenim qui magni pusilli ecclie phibentes pueros venient ad jesum. **R**ecordandum quod sicut est dictum est duplex est religionis votum. Unum simplex quod consistit in sola permissione deo facta quod ex interiori mentis deliberatione procedit. et hunc votum habere efficaciam et iure domino: quod tamen duplicitate impediri potest. **U**nusque defectus deliberationis ut per se in furioso quod vota non sunt obligatoria: ut habeat extra de regulari bus et trascendentibus ad religionem. c. **S**ic tenore et eadem est ratio de pueris quod non debent vobis rois quod quem sunt dolii capaces queat quod pueri habent ut frequenter circa quartum decimum annos. puellae vero circa duodecimum: quod dicunt enim pubertatis in gaudiis tamen anticipat et in gaudiis tardatur secundum diversam dispositionem naturae. **A**lioquin in pede efficacia simplicis voti si alius dicit vobis ueat quod non est propter pratis. puta si fuimus enim vobis voleat se religionem utrare: aut est ordinetur ignorante domino. potest non. hoc dominus revocari ut hunc in decreto. vis. 4. 4. c. **S**i seruus. et qui pueri vel puellae infra pubertatis annos namque sunt in potentia prius quam ad dispositioem sue vite. potest per votum eorum revocari vel acceptari si sibi placuerit ut expresse dominus vel muliere numeri. 30. sic quod si puer ante annos pubertatis simplex votum emittat ante tempore beatitudinis plenariae vobis ronis non obligatur ex voto. si autem tempore beatitudinis ronis ante annos pubertatis obligatur quod tempore beatitudinis in se est ex suo voto tamen potest obligatio remoueri per auctoritatem patris in cuius potestate adhuc existit: quod ordinatio legis quod in bono subdit alii respicit id quod in

pluribus accedit. si eo annos pubertatis exce-
dat non poterit renocari auctoritate parentum. si
tum nondum haberet plenius usum rationis non obligare
tur quo ad deum. Aliud autem est votum solenne quod
facit monachum vel religiosum: quod quando subeatur or-
cinationi ecclesie propter solennitatem quam habet an-
norum. et quod eccllesia respicit id quod in pluribus est
professio ante ipsius pubertatis facta. Quicquidque
aliquis habet usum rationis plenum vel sit doli capax
non habet suum effectum ut faciat penitentiam iuste-
re religioni. et tum habet annos pubertatis annos proficeri non pos-
sunt. prout in eum voluntate parentum in religionem re-
cipiunt nutriri. quod ibidem de Iohanne baptista legitur.
Luci. p. q. puer crescebat et cōsortabat
spiritu et erat in deserti. vñ sicut Gregorius dicit in 2. dia-
logorum. b. dicitur romani nobilis suos filios oportet deo nutriendos pariter cepere: quod
est valde expeditum: fuit illud Trenum. 3. Bonum
est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua
vñ ex coi cōsuetudine pueri applicant illis
officiis latribus in quibus sunt virtutis acturi. Ad p-
tum ergo dicitur quod legitima etas ad hunc quod alius ton-
dus cum recto solenni religiosis est ipsius pubertatis
in quod habet potest spontanea voluntate. sed annos
pubertatis potest esse legitima etas ad hunc quod
alius tondereat in religionem nutriendam. Ad se-
cundum ergo religionis status principali or-
dinat perfectionem cōsequendam ut secundum sit
et fuit hunc cōuenient pueris quod de facili inducitur.
ex cōsequenti autem est deinde statum pnie iactum possi-
t uantia religiosis pectoribus occasione tollitur ut secundum
dictum est. Ad tertium ergo pueri sicut non co-
gunt ad iurandum sicut canone dicunt. ita non cogunt
ad coniugium. si tum voto vel iuramento se astrin-
gerint ad aliquid faciendum: obligantur quod ad deum si
habet usum rationis: licet non obligentur quod ad ecclesiā
ante quatuordecim annos. Ad quartum ergo
Numeri. 30. non reprehendit mulier in puellā
etate cōstituta si roncat absque cōsensu parentum.
potest tum renocari a parentibus. ex quod patet quod
non peccat roncando: sed intelligi se voto obli-
garūt in se est absque iudicio auctoritas prie-

**Ad sextum sic proce-
ditur.** Vide quod propter obsequium parentum de-
beant alii retrahendi ab ingressu religiosis. Non
nisi licet pretermittere id quod est necessitatis ut si
at id quod est liberum voluntati: sed obsequium pentibus
cadit sub necessitate percepti quod dat de honora
tō parentum. Ex. 20. vñ et apli dicitur. i. ad Thimotheum. 5.
Si quis vidua filios aut nepotes habet:
discat pmi domū suā regē et mutuā vicem

reddere pētitib⁹. ingredi autem religionē est libum vñ
luntati. quod vñ quod non debet aliis ptermitetur
parentum obsequium propter religiosis ingressum.
P. Maior vñ eē subiectio filij ad patrem quod
serui ad dominum: quod filiationē est mālis seruit aut ex
maledictō peti: ut p. 3. Henricus 9. h. seruit non potest
pretermittere obsequium domini sui ut religionē
ingredīt̄ aut sacrificium ordinē assumat sic h̄c
in decreto. dis. 4. **S**i seruit. quod multo minore po-
test filij obsequium p̄fis ptermittē ut ingredia-
tur religionē. **P.** Maiori debito obligat
aliis parentib⁹ quod hic quod pecunia. h. illi q
debet pecunia aliquid: non potest religionē ingre-
di. dicitur. n. Gregorius in registro. et h̄c in decreto. dis.
53. q. hic q. sunt cōnibus publicis obligati: quoniam
petuit monasteriū nullo modo suscipiēt̄ sūt ni
si p̄s a negotiis publicis fuerit absoluti. q
videlicet quod multo minore filij possit religionē
ingredi ptermissio p̄fno obsequio. **S**ed hoc est
quod Math. 4. dicitur quod Jacobus et Iohannes reliqui
retribuit et p̄fsecuti sunt dominum. ex quod p. 3. ut Hilarius
dicit. docemur p̄fsecuti et secularis vite
solicitudine et p̄fne domini cōsuetudine non te-
neri. **R**egarding dicitur secundum dicitur est cum de pietate
ageret. parentes h̄c rōnē principiū inquit
h̄modi. et iō per se eis cōnuenit ut filiorum
curā habeat. et propter h̄c non licet alicui si
lios h̄c religionē ingredi oīo ptermissio cu-
ra filiorum. i. non p̄uiso qualiter educari possent.
dicitur. n. i. ad Thimonem. 5. q. si quis suorum curā
non habet: fidē negavit et est ifideli deflor paccus
tū parentib⁹ cōuenit ut a filiis adiuvent inquit
tū. s. sūt in necessitate aliqua cōstituti. et iō di-
cendū est quod parentib⁹ in necessitate existentibus
ita quod eis cōmode alii quod p̄obsequiū filiorum
subueniri non possit: non licet filiis ptermissio
parentum obsequio religionē intrare. si vero non
sunt in tali necessitate ut filiorum obsequio mul-
tū idigeat. possit ptermissio parentū obsequio
filii religionē intrare secundum perceptum parentū: quod p̄
annos pubertatis quilibet igneus libertate h̄c quod
tū ad ea quod pertinet ad dispositōe sui statū p̄p-
tim in his q. sūt domini obsequiū. et magis est ob
temperandū p̄fni spirituum ut vita māris quod parentib⁹
carnis ut apostolus dicit ad Hebreos. 12. vñ dominus et
legis Math. 8. et Luci 9. reprehendit disci-
pulis quod molebat eū statim eāq̄ ituitū p̄fne sepul-
ture. erat n. ali p̄q̄ illud op̄ ip̄lerī poterat
ut Christus dicit. **A**d primū ergo dicitur quod p̄ceptus
de honoratione parentū non solum se extendit ad
corporalia obsequia: sed et ad spūlia: et ad fine
rentiam exhibendā. et iō etiam illi qui sunt

in religione iplere p̄st p̄ceptū de honoratōe parentū pro eis orando & eis reuerentiam & auxiliū ipendēdo sīm q̄ religiosos decet: q̄ et illi q̄ in seculo viuūt diuersimode parētes honorant scđm eorū conditionem. Ad se cūdūz dicēdū q̄ seruit' ē i penā p̄cti idū cta:ō per seruitutē aligd adimēt hōi qđ al ei speteret. ne. s. libere de sua psōa posse dis ponere. seru'. n. id qđ ē dñi ē. l. fili' nō patif detruimētū ex b̄ q̄ subiect' ē partī qn possit de sua psōa libere disponē transferendo se ad obsequiū dei: qđ marie p̄tinet ad hōis bo nū. Ad tertiu dicēdū q̄ ille q̄ ē obligat' ad aliqđ certū nō pōt illud licite p̄termitter facultate existente. & iō si aligs sit obligatus ut alicui rōnē ponat vel ut certū debitu red dat. nō pōt b̄ licite p̄termittere ut religioez sigrediaſ. si m̄ debeat aliquā pecuniā & n̄ ba beat vñ reddat tenetur facer qđ pōt: ut. s. ce dat bonis suis creditori. ppter pecuniā aut psōa libi hōs sīm iura ciuilia non obligat h̄ solū res: q̄ psōa libi hōs supat oēz extimationē pecunie. vñ licite pōt exhibitis reb̄ su is religionē itare: nec teneſi seculo remanē ut p̄curet vñ debitu reddat. fili' aut nō tene tur ad aliqđ spāle debitu patri nisi forte i ca ūt nccitatis: ut dictū ē.

Ad septimūz sic p̄o cedif. Videſur q̄ p̄sbyteri curati nō possint licite religionē igredi. Dic. n. Greḡ i pastora li q̄ ille q̄ cura aiaꝝ suscipit c̄ribilr amonet cū dicif. fili mi si spopōderis p̄ amico tuo d̄ fixisti apud extraneū aiam tuā & subdit: spōdere nāq̄ p̄ amico ē alienā aiam i periculo sue cōuersatiōis accipe. Sz ille q̄ obligat hōi p̄ aliq̄ debito non pōt intrare religionē nisi soluat id qđ dī si possit. cū ḡ sacerdos possit cura aiaꝝ agere ad quā se obligavit i piculū aie sue. videſ q̄ nō liceat ei p̄termissa cura aiaꝝ religionē itare. Dic. n. Qd̄ vni licet. pa ri rōe oib̄ fili'b̄ licet. Sz si oēs p̄sbyteri h̄ntes cura aiaꝝ religionē itarēt remanerēt plebes abſq̄ cura pastoru qđ eēt icōueniens. ḡ vñ q̄ p̄sbyteri curati nō possint licite religio ne intrare. Inter act̄ ad q̄s religioes ordinans p̄cipui sūt illi q̄b̄ aligs st̄ēplata alijs tradit. b̄ mōi at act̄ sp̄etuit p̄sbyteris curati & archidiacōis q̄b̄ ex officio sp̄etit p̄dicare & cōfessiones audire. ḡ vñ q̄ nō liceat p̄sbyteri curato uel archidiaco trāſire ad religioez. Sz h̄ ē qđ i decretis. 30. cā. q. 2. c. Due sūt

leges dī. Si q̄s clericorū ecclia sua sub eō p̄plū retinet & secularit viuit. si afflaci sp̄us sci in aliq̄ monasterio v̄ regulari canonica se saluari voluerit etiā ep̄o ḥdicēte eāt liber nostra auctoritate. R̄o dī q̄ sicut s̄ dictū est. obligatio voti perpetui p̄ferit oī alij obli gationi. obligari at voto p̄petuo & solenni ad vacandū dñis obseqis cōpetit proprie ep̄is & religiosis presbyteri at cu. ati & arcibi diaconi non obligant voto p̄petuo & solenni ad curā aiaꝝ retinendā sicut ad b̄ obligant ep̄i. vñ ep̄i presulatū nō p̄st deserere q̄cūq̄ occasione absq̄ auctoritate romāi pōfis. cis ut b̄r eēt de regularib̄ & trāſeutib̄ ad religio ne. c. Licet. archidiacōi aut & p̄sbyteri cura ti p̄st libē abrenunciare ep̄o curā eis cōmis sā abſq̄ spāli licen̄ia pape q̄ solus pōt i voti p̄petuis disp̄sare. vñ maiestū ē p̄ archidia cois & p̄sbyteris curatis licet ad religioem trāſire. Ad p̄mū ḡ dicēdū ḡ p̄sbyteri curati & archidiacōi obligauerūt se ad curā agē dā subitorū q̄dū retinēt archidiaconatū uel parochiā: nō at obligauerūt se ad hoc q̄ p̄petuo archidiaconatū uel parochiā teneāt. Ad scđm dī q̄ sicut Jero' dicit h̄ vigilātiū q̄uis a te lingue vīpereet morsus seūfī mos patiāt. s. religiosi q̄b̄ argumentaris et vicis. si oēs se clauserit & fuerit i solidudine q̄s celebrabit ecclias: q̄s seculares hoies lu crifac et: q̄s peccātes ad v̄tutes potit exhortari. hoc. n. mō si oēs tecū fatui sint sapiens eē q̄s proteit. & v̄gitas nō erit approbāda. si .n. v̄gines oēs fuerit & nuptie nō fuerit iteri bit gen' h̄uanū. rara ē virt' nec a plurib̄ ap petit. p̄z ḡ q̄ bic timor stult' ē. puta sicut si aliq̄ timet baurire aquā ne flumē deficēt

Ad octauum sic p̄o cedif. Videſ q̄ nō liceat de vna religioē trāſire ad alia ēt artiore. Dic. n. aplius ad Deb. x. Nō deserentes collectionē nostrā sicut ē cōsuetudis qbusdaz. glo. q. s. timore perse cutionis cedūt: uel p̄pria plūptōne a p̄tōri bus uel ipfectis: ut iusti videant recedūt. sed v̄ident facē q̄ de vna religioē tranſeūt ad aliā p̄fectorē. ḡ videſ b̄ eē illicitū p̄. Professio mōachorū ē artior q̄s p̄fessio regula riū canonicoz: ut b̄r eēt de statu mōachorū & canonicoz reglariū. c. Dic. n. t̄ ei t̄ore. Sz n̄ l alicui trāſire b̄ statu canonicoz reglariū ad statu mōachorū. dī. n. in decretis. 19. cā. q. 3. Mādam' & vñiuersalit interdicim' ne quis

canonicus regularis p̄fessus nisi q̄ absit pu
blice lapsum fuerit monach⁹ efficiat. q̄ videt
q̄ nō l̄ccat alicui transire de vna religione
ad alia maiore. ¶ Tādiu obligat aliqs ad
iplendū qd̄ vout; quādiu p̄t licite illud im
plere: sicut si aliqs vout cōtinētiā fuare etiā
p̄t h̄cū matrimoniu per verba de presenti
ante carnalē copulā teneſ iplē votū: q̄ hoc
p̄t facere religionē intrando. si ḡ aliqs lici
te p̄t transire de vna religione ad alia: tene
bit h̄ facere si ante h̄ vouerit existens i secu
lo qd̄ v̄ eē icōuenientiē: qz ex h̄ plimū scādū
generari posset. q̄ nō p̄t aliqs religiosus d̄
vna religione transire ad alia artioē. ¶ 33
ē qd̄ d̄ in decreti. 20. cā. q. 4. Virgines sacre
si p̄lucro aie sue propter districcioē vitam
ad aliud monasteriu pgere disposuerint: ibi
qz cōmanē decreuerit: scā synod⁹ cōcedit.
z eadē rō v̄ eē de quibusciq̄ religios. ḡ p̄t
aliqz licite transire de vna religione ad alias
¶ R̄ video d̄ q̄ transire de religione ad reli
gione nisi propter magnā utilitatē vel nō ces
sitate nō ē laudabile. tū qz ex hoc plimū scā
dalizant illi q̄ relinquit. tū ēt q̄ facili⁹ p̄fīc
aliqz i religione quā cōsueuit: q̄ i illa quā n̄
cōsueuit ceteris parib⁹. vñ i collationib⁹ pa
tri⁹ abbas Nestorius dicit. Unicuiq̄ utile ē
ut fm p̄positū qd̄ elegit sūmo studio ac dili
gentia ad operis arrepti pfectoē puenire fe
lliner: z neq̄q̄ a sua quā elegit semel p̄fessio
ne discedat: z p̄a subdit ratonē assignans. i
possibile nāq̄ ē vñū z eūdē hōiez sunul vni
uersis fultiri vñutib⁹: qz sigs voluerit pariter
attentare: id i cōdere eū nccē ē ut dū dēz se
quiē nullaz integrē cōsequaf. diuerte. n. reli
giones p̄minet fm diuersa vñutū ope. P̄t
enī aliqz laudabiliter de vna religione trāfir
ad alia tripli⁹ ex cā. p̄ qd̄ zelo p̄fectoris re
ligioēs: q̄ qd̄ excellentia ut s̄ dictū ē non at
tediē fm lōlā artitudinē: s̄ principalē scđm
id ad qd̄ religio ordinat. secundario vero fz
discretionē obseruantiaz debito fini p̄por
tionatū. 2. prop̄ declinatōez religioēs a d̄
bita p̄ ecōde. pura si in aliqua religioē artioē
incipiant religiosi remissius viuere: laudabi
liter transit aliqs ad religionē ēt minorē si
meli⁹ obseruef. vñ i collatōib⁹ patruz abbas
Johes de seipso dicit q̄ a vita solitaria i q̄ p
fectus fuīat transit ad minorē. s. eoz q̄ viuīt
i societate propt̄ h̄ q̄ vita h̄emita cepat de
clinare z laxi⁹ obseruari. 3. ppter infirmitatē
uel debilitatē ex q̄ interdiu proueit q̄ n̄ p̄t

aliqs artioris religioēs statuta feruare: poss̄
aut seruare statuta religioēs laxioris. Sed i
bis tribus casibus p̄t eē differētia. nā i p̄ ca
su d̄ qd̄ prop̄ h̄abilitatē licētiā petē: q̄ n̄ ei
negari n̄ p̄t dūmō ɔster illā religionez eē ar
tioē. si h̄ o d̄ h̄ probabilitē dubitet: ē i h̄ supi
oxis iudiciū inquirēdū: ut h̄etur ex de regu
larib⁹ z transētib⁹ ad religionē c. Licet. fili
ter requiri superioris iudiciū i secūdo cāu
i tertio h̄o casū ē tēncia dispensatō. ¶ Ad
p̄mum q̄ d̄ q̄ illi q̄ ad artioē religionē trā
seut nō faciūt hoc p̄sūptuose ut iusti videat:
h̄ deuote ut iustiores fiat. ¶ Ad secūdū d̄
q̄ vtraq̄ religio. s. monachorū z canonicorū
regulariū ordinat ad opa vite cōrēplatiue:
iter q̄ p̄cipua sūt ea q̄ agūt i dīnis mīsteriū
ad q̄ ordinat directe ordo canonicorū regla
riū quib⁹ p̄ se cōpetit q̄ sint clerci religiosi.
s̄z ad religionē mōachorū nō q̄ se cōpetit ut
sint clerci religiosi ut h̄ in decreti. 16. q̄ i. et
iō q̄uis ordo mōachorū sit artioris obfuan
tie si monachi eēnt laici liceret trāfir ad or
die mōachorū ad ordinē canōicoz: fglariū
fm illud Jero. ad Auctiū monachu. Sic
vite i monasterio ut clericus eē merearis: n̄
āt ecōuerlo: ut h̄ i decreti. 19. cā. q. 3. iō d̄cre
to inducto. s̄z si mōachi sint clerci lacris mi
nisteriū oblequētes: h̄nt id qd̄ ē canonico
rū regulariū cu majori artitudine. z iō trāfi
relicitiū erit de ordinē canonicorū regulariū
ad ordinē mōachorū petita tñ superioris li
centia ut d̄. 19. q. 3. c. Statuimus. ¶ Ad triū
d̄ q̄ votuz solēne q̄ gs obligat minori reli
gioni ē fortius q̄ uotū simplex quo q̄s aſtrī
gitur majori religioni. p̄ votuz. n. simplex si
h̄beret aliqs mīoniū nō derimeref sicut p̄
uotū solēne. z iō ille q̄ iā p̄fessus est in mio
ri religioē nō tenet iplere uotū simplex qd̄
emisit de intrando religionē maiore.

Ad nonuž sic proce
ditur. Viderur q̄ nullus debeat alios iducē
ad religionē i trādū. ¶ Ad dat. n. brūs Bene
dictus i regula sua q̄ uenientib⁹ ad religioēz
nō sit facilis p̄bend⁹ i gressus: s̄z p̄bādū ē an
spū a deo sit. z h̄ ēt docet. Cassian⁹ 4. lī. d̄
institutis cenobiorū. multo ḡ min⁹ licet ali
quē ad religionē iducē. ¶ Mat̄. 23. dñs
dīc. Ve uobis qui circuitis mare z aridā ut
faciat unū plesirū. z cū fac̄t fuerit fac̄t eū
filiū gehēne duplo q̄ nos. s̄z h̄ v̄ face q̄ hōies
ad religioēz iducūt. ḡ v̄ hoc esse uitupabile

P. Nullus dicit aliquem inducere ad id quod pertinet ad eius detrimentum. sed ille qui inducit aliquem ad religionem quicunque est habens iurit detrahit. quia quicunque sunt obligati ad maiorem religionem. quod videtur quod non sit laudabile alius inducere ad religionem. **H**oc est quod dicitur Exo. 25. Cortina contumaciam trahat. debet ergo unus homo alium trahere ad dominum obsequium. **R**ecendit quod inducentes alios ad religionem non solum non peccat sed etiam magnus premissus merens. dicitur. n. Iacob. viii. Qui conuertere fecerit proximum ab errore vie sine saluabit animam eius a morte. et operit multitudinem proximorum. et Daniel. 12. dicit quod qui ad iusticiam erudiunt plimos erunt qui stelle perpetuas eternitates. **P**ossunt tamen contingere circa habendum inductorem triplex iordatio. scilicet quod si violenter alius alium ad religionem coget quod prohibetur in decreto. 20. q. 3. 2. si alius simoniace aliud ad religionem trahat muneribus datis ut prohibetur in decreto ibi dicitur. q. 2. c. **N**on propter nec tamen ad habendum pertinet si aliquis alicui pauperi necessaria submittet in seculo nutriri eum ad religionem: vel si sine pacto aliquis munuscula tribuat ad familiaritatem captandam. 3. si mendacius eum alliciat. iminetur. n. sic inducito piculum: ne cum se deceptus inuenierit retrocedat. et sic fiat nouissima illi habens peiora posse ut dicitur Lucas. xi. **A**d prius dicendum quod illis quod ad religionem inducunt nibilominus resuatur probatio eorum in quod difficultates religionis expiatur. et sic non faciliter adit eis das ad religionis ingressum. **A**d secundum dicendum quod habet Hilarius vobis illud domini pronunciacionis fuit pueri studii iudeorum. quo per Christum predicatoem gentiles vel etiam christianos ad iudaicam ritum trahendo faciunt duplamente gehenne filios: quod si per statum in quod legalia observari licebat. quod ad habendum quod ille quod ab eis ad iudaismum reuertebat dum erat gentilis simpliciter errabat. videlicet autem magistrorum vitia reuertit ad vomitum suum: et gentilis factus qui purificator maior pena fit dignus. ex hoc per trahere alios ad cultum dei vel ad religionem non est vituperabile. sed solus quod alius ei qui conuertere det malum exemplum non peior efficiat. **A**d tertium dicendum quod in maioritate includit minus. et ideo ille qui est obligatus voto vel iuramento ad ingressum minoris religionis potest licite induci ad habendum quod ad maiorem religionem trahat nisi sit aliquod spale quod impedit. puta infirmitas vel spiritus maioris pse

ctus in minori religione. ille vero qui est obligatus voto vel iuramento ad ingressum maiori oris religionis non potest licite induci ad minorem religionem nisi ex aliquo spale causa evidebitur. et habendum cu[m] dispensatione superioris.

Ad decimum sic pro

cendum. Videtur quod non sit laudabile quod aliquis religionem igrediatur absque multorum consilio et diuturna deliberatione procedenti. **D**r. n. i. Ioh. 4. **N**olite credere oī spiritui. sed probate spiritus si ex deo sint. sed quicunque propositum religionis urandi non est ex deo: cui frequenter pergitum religionis dissoluat. **D**r. n. i. Act. 5. **H**oc est habendum ex deo non potest dissoluere illud. quod videtur quod magister examinatio procedente debeat alius religionem intrare. **P**. p. 25. **D**r. Cam tuam tracta cum amico tuo. sed marie vestro homini esse causa quod pertinet ad mutationem statu. quod videtur quod non debeat alius religionem intrare nisi prius cum amicis suis tractet. **H**. Dns. Iust. 14. inducit similitudines de homine qui vult turris edificare qui prius se debet copulat superius qui sunt ei necessarii si habeat ad proficiendum necessitate etiam: quod habens icepit edificare et non potuit consumare. superius autem ad turri edificandam ut Augustinus dicit in epistola ad Letani nihil est aliud quam ut renunciet viuisque oībus qui sunt eius. contigit autem quicunque habens multi non potest et filii alias religionis observationes portare. in cuius figura per Regule. 17. **D**r. quod David non poterat procedere in armis Saulis qui non habebat vestimentum. quod videtur quod non debeat alius religionem intrare nisi diuturna deliberatio permitta et multorum consilio habito. **H**oc est quod dicitur Matthaeus. 4. quod ad vocatiōē domini Petrus et Andreas relictis retinuit secutus sum eum. ubi Christus dicit super Matthaeum. Tale obediēt Christus queritur a nobis ut negat instanti tempore remurmure. **R**ecendit quod diuturna deliberatio et multorum consilia requiruntur in magnis dubiis ut probet dicitur in 3. ethicon. si his autem quod sunt certa et determinata non requiritur consilium. Circa ingressum autem religionis tria potest considerari. scilicet quod ipse religionis ingressus sum se. et sic certus est quod ingressus religionis est melius boni. et quod de habendo dubitat quod est in se derogat Christus qui habendum dedit. unde Augustinus dicit in libro de vestimentis domini. Vocat te orans. in Christus. et tu attendis occidente. in ad honestum mortalem et terrare potentem. Alio potest considerari religionis ingressus per comparationem ad vires eius quod est religionem ingressum: et sic est non est locus dubitationis de ingressu religionis: quia illi qui religionem

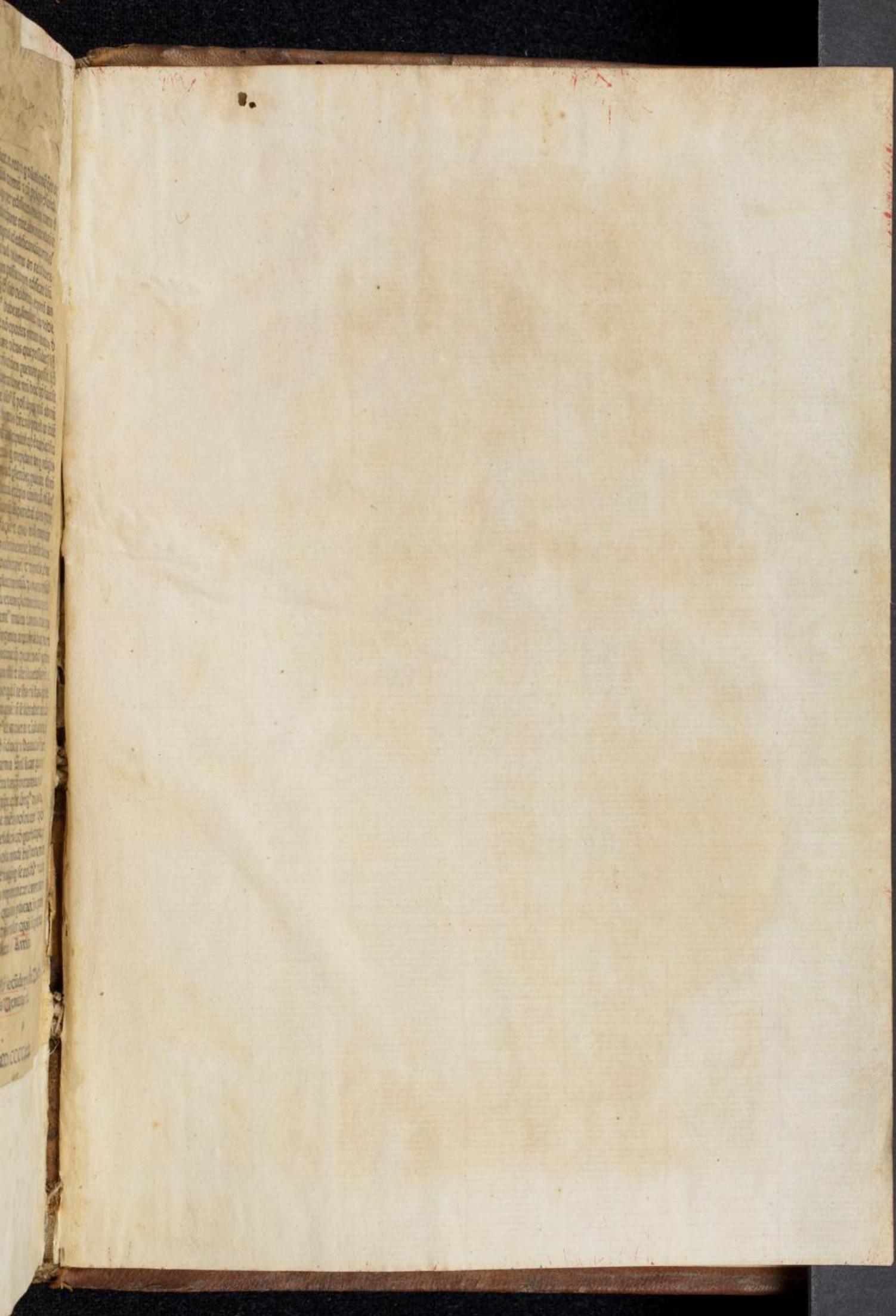
igredius nō confidit i sua virtute se posse sub
sistere sicut illo virtutis dicitur. Et illud 3. a. 40.
Qui sperat i domino mutabit fortitudinem: assu
ment penas sicut aquile: curreret et nō labora
bunt: ambi labunt et nō desierint. si tū sit aliquod
spāle: pedimentū pura iuritatis corporalis
vel onera et tributorum vel aliquod mōi. in his reg
titur talib' ratio et cōsiliū cū his de qd spe
ratur et sunt et nō ipediāt. Qn dī Ecl. 37.
cū iūlū iūlū tracta dicitate: et cū iūlū
de iusticiā iūlū dicat nō. vñ segf. Nō attēdas
bis i oī cōsilio: sicut viro iō assidu' esto: i q
bus tū nō ē iūlū iūlū deliberatio habenda.
vñ Jero' dī in eplo ad Paulum. Gestina: q
so te et hereti i salo naucile fun. magis pē
scide qd solue. 3. at mō cōsiliū erari pōt mod'
religionē intrandi et quā religionē aligs ins
gredi dēat. et de talib' pōt. cōsiliū
et hīs q nō iped. ac yinuz q dīcēdū q
cū dī probate spūs si ex deo sūt: locū habet
in his q dubia sūt vtrū spūs dī sūt: sicut dubi
um pōt eēbīs q iā sūt in religiōe vtrū ille q
religiōe se offert spū dei dūcat aut simulate
accēdat. et iō debēt accēde tē probare vtrūz
dīno spū mōtuaēt: sicut illi q ad fīliōe accedit
nō pōt eēbī an propositū de ingressu reli
gionis in corde eius exortū sūt a spū dei cui'
ē dūcē hōiez in frā rectā. nec prop̄ hōndit
nō eē ex deo q alig retrocedūt. nō. n. omne
qđ a deo ē: est incorruptibile. alioq; creatu
re corruptibiles nō ēnt ex deo ut manichei
dicunt. neq; ēt alig q habēt a tēo grām pos
sent illā amittere: qđ ēt ē hereti: sicut illūz
dī ē idissolubile: quo ēt corruptibilia: et mu
tabilia facit: sicut illud Isa. 46°. Conīlū mētū
stabit et oīs volūtās mea siet. et ideo propositū
nō ēt ingressu religionis nō indiget pro
bā. ne vtrū sūt q deo: qz certa discussiōe nō
egit ut dī glo. sup illnd. i. Ad Thessal. vlt.
Sūt phate. Ad secūdū dicendū q sī caro
dēp̄ sc̄. vñ iersus spūm: ut dī dī Gal. 5. ita
p̄. sūt qz. er amici carnales ad. ersāt profe
ctai. p̄. a. i. fin illd. Michee. 7°. Inimicib'ho
mīlī. domestici eius. Usi Linilius erponēs
illū. " cl 9°. Permitte me remittare eis q
domi sūt. vñ cit. Quicere remittare his q do
mi sūt ondīt q vñ qz. dist. sūt nā cōicār pro
ximis et cōsulere nolētes eq; sapere tñdicat
ad hōncūq; languētē. et retrocedentē: prop̄
qđ audīt a domino. nemo cuz posuerit ma
nu ad aratrū et aspexerit retro. habilis ē ad

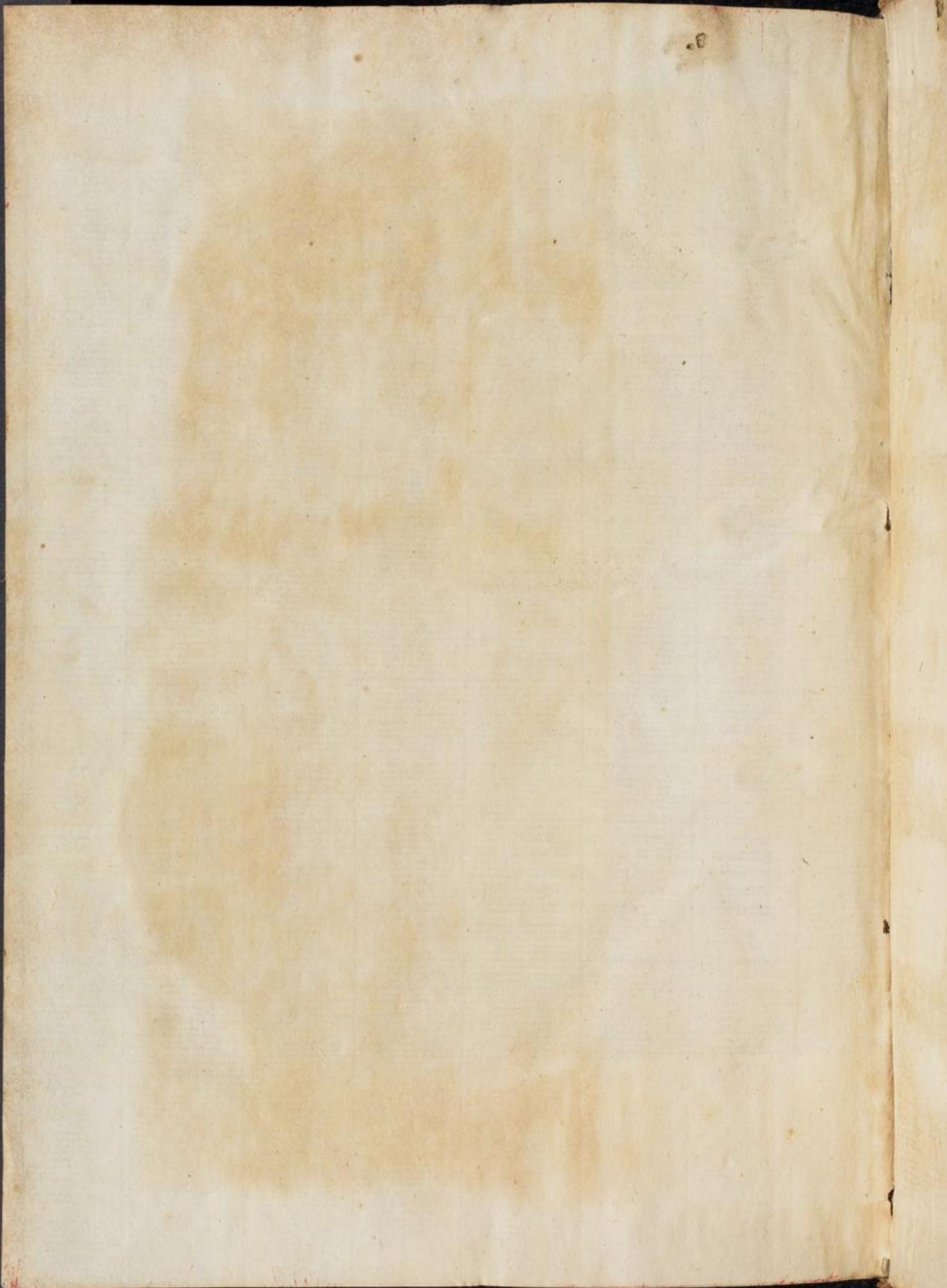
regnū dī. aspīcīt. n. retro q dilationē qrit oc
cālōne redeūdi domū et cū ppīq; scrēdi.
Ad triū dō q per edificationem turris si
gnificat pfectio xpāne vite. abrenunciatō at
ppriorū ē sumptus ad edificandā turrim. nō
lūs at dubitat uel deliberat an velit habere
sumptus: uel an possit turrim edificare si sū
ptus habeat. sicut sub deliberatōne ponit an
aliquis sumptus habeat. similiter sub delibe
ratione cadere nō oportet vtrū aliquis d
beat abrenūciare oībus que possidet: l. si hō
faciēdā ad perfectōem puenire possit. sicut
cadit sub deliberatione vtrū hoc qd facit sit
abt enim ciare oībī q possidit: qz nisi abrenū
ciayerit qd ē sumptus hōre: no potest ut ibidē
subditur xpī eē dīcīpūlū: qd ē turri edifica
re. tī. or at corū q trepidant an q religiōe
gressū possint ad pfectōez puenire est irrō
nabilis: et mītōu exēplo coiūncē. vñ Aug.
dīc. 8°. cōfessionū. Aperiebat ab ea pte qua
intenderem facēt et quo trāsit trepidabam
casta dignitas cōtinentie honeste blandiēs
vi venire pēq; dubitare. et extēndēs ad me
suscipiendū et aplectandū pias manus plēas
gregib' bonorū exemplorum: ibi tot pueri et
puelle: ibi iuuentū multa et omnis etas. et gra
ues vidue et virgines. anū stridēbat me irri
sione exportatoria: qī dicerei tu nō poteris
qd isti et iste. au isti et iste i semetip̄is pīt et
nī i dīo dō suo: qd i te stas et nī stas. poyce
te in eu. noli metuē: nī se subtrahet urcas das
pīce te securēt et excipiet te et salvabit te. exē
plū at illid qd idūcīt de David nō facit ad
prepositū: qz arma Saul sicut glo. dicit sūt
legis sacramēta tanq; onerantia. religio autē
ē suave iugū xpī: qz ut Greg' dicit i z. mōz
liū. Quid ḡue mētis nostrē ceruicio? spōt
q vitare oe desideriū qd pīturbat pīcipit: q dī
clinari labōrīs mundi hui' itinera monet
qd qdē suage iugū sup se tollētib' refectōez
dīne fruitōis repromittit: et sempiternaz re
quiē aīaz: ad quā nos pdicat ipse q promi
fit Ihsus xp̄s dīs nōster: qui ē sup oīa deus
benedictus i secula. Amen.

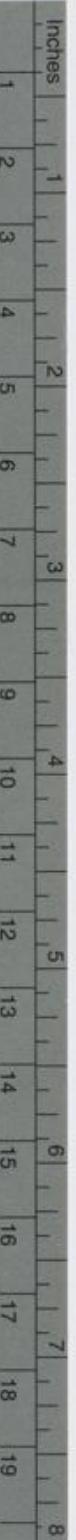
Explicit secūdū lib secūdē pīs bī Theōnē
aquino. imp̄ssus Venerijs zc.

¶ M. CCCC. lxix.

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

